

Briselē, 2026. gada 16. martā
(OR. fr)

7312/26

JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Temats:	Tiesas reglamenta grozījumu projekts

Pielikumā ir pievienota Eiropas Savienības Tiesas priekšsēdētāja *Koen Lenaerts* kunga 2026. gada 12. marta vēstule Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājai *Marilena Raouna* kundzei, ar kuru tiek nosūtīts Tiesas reglamenta grozījumu projekts.

EIROPAS SAVIENĪBAS
TIESA
Priekšsēdētājs

Luksemburgā, 2026. gada 12. martā

*Eiropas lietu valsts sekretārei,
Eiropas Savienības Padomes
priekšsēdētājai
Marilena Raouna kundzei
Rue de la Loi 175
B-1048 Brisele*

Priekšsēdētājas kundze!

Pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 253. panta sesto daļu, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu, man ir tas gods nosūtīt Padomei apstiprināšanai pielikumā pievienoto Tiesas Reglamenta grozījumu projektu.

Šis projekts, pirmkārt, lai kļiedētu jebkādu neskaidrību attiecībā uz dalībvalstu iespēju tiesvedībā Tiesā izmantot savu oficiālo valodu, tiecas paskaidrot, kāds tvērums ir Reglamenta 38. panta 4. punktā paredzētajai atkāpei, un samazināt vai atcelt atsevišķas citās minētā reglamenta normās paredzētās formalitātes, kuras vairs nešķiet nepieciešamas un kuras ietekmē tiesvedības Tiesā ilgumu.

Otrkārt, projekts tiecas ņemt vērā ik pa trim gadiem notiekošajā Tiesas sastāva nomaiņā iegūto pieredzi; tai raksturīga vienlaicīga vairāku tiesnešu amata atstāšana un nepieciešamība pirms amata atstāšanas laikus pabeigt ļoti daudzu nolēmumu sagatavošanu un nodrošināt vienmērīgāku lietu pārvaldību, tostarp paredzot iztiesāšanas sastāva priekšsēdētājam iespēju ar parakstu apliecināt faktiski tiesneša piedalīšanos apspriedēs, ja nolēmuma pasludināšana notiek pēc tam, kad šis tiesnesis jau ir atstājis amatu Tiesā.

Šī projekta teksts ir pievienots šai vēstulei visās oficiālajās valodās un ietver pamatojumu, uz kuru vēlos vērst Jūsu uzmanību.

Ar cieņu

Koen Lenaerts

TIESAS REGLAMENTA GROZĪJUMU PROJEKTS

Pamatojums

Šis Tiesas Reglamenta grozījumu projekts ir balstīts uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 253. panta sesto daļu un tiecas īstenot trīskāršu mērķi.

Pirmkārt, tas skaidro, kāds tvērums ir Reglamenta 38. panta 4. punktā paredzētajai atkāpei par dalībvalstu iespēju atsevišķās tiesvedībās izmantot savu oficiālo valodu. Šo pantu tiek piedāvāts grozīt, lai paredzētu, ka šāda iespēja pastāv ne tikai trijos šobrīd tajā paredzētajos gadījumos, bet arī attiecībā uz visām lietām, kurās piedalās dalībvalstis, un visiem pieteikumiem, prasībām vai apelācijas sūdzībām, ko tās iesniedz – neatkarīgi no to juridiskā pamata. Šis grozījums mutatis mutandis attiecas arī uz 38. panta 5. punktu par valstu, kas nav dalībvalstis, bet ir EEZ līguma līgumslēdzējas puses, kā arī uz EBTA Uzraudzības iestādes iespēju izmantot Reglamenta 36. pantā paredzētās oficiālās valodas, kad tās piedalās tiesvedībās Tiesā.

Otrkārt, šis projekts paredz atvieglot, vienkāršot vai atcelt atsevišķas Reglamentā paredzētās formalitātes – vai nu tāpēc, ka tās ir liekas, vai arī tāpēc, ka šīs formalitātes ir laikietilpīgas un tādēļ ietekmē tiesvedības ilgumu. Šajā ziņā tas it īpaši attiecas uz pienākumu sagatavot secinājumu nolasīšanas vai spriedumu pasludināšanas tiesas sēžu protokolu, lai gan šādas tiesas sēdes šobrīd tiek pārraidītas tiešsaistē un ir pieejamas Tiesas tīmekļvietnē, vai nepieciešamību izdot rīkojumu tādos gadījumos kā tiesvedības mutvārdu daļas sākšana vai konfidencialitātes ievērošana apelācijas tiesvedībā, kad konfidencialitātes ievērošana tiem pašiem datiem attiecībā uz vienu vai vairākiem lietas dalībniekiem jau tikusi nodrošināta pirmajā instancē.

Šo iemeslu dēļ tiek ierosināts grozīt Reglamenta 83., 84. un 190. pantu, lai pienākumu sagatavot protokolu attiecinātu tikai uz tiesas sēdēm mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai un lai nepieciešamību izdot rīkojumu saglabātu tikai pilnībā pamatotos gadījumos, kā, piemēram, tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotas sākšanas gadījumā, vai tad, kad kāds lietas dalībnieks lūdz Tiesai konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz jauniem elementiem vai citiem tiesvedības dalībniekiem.

Treškārt, projekta mērķis ir ņemt vērā iegūto pieredzi, it īpaši ik pēc trim gadiem notiekošās Tiesas sastāva nomaiņas gadījumā. Ņemot vērā Reglamenta normu, kas paredz, ka sprieduma oriģināleksemplāru paraksta visi tiesneši, kuri ir piedalījušies apspriedēs, vienlaicīga vairāku tiesnešu amata atstāšana faktiski liek tiesai lielā skaitā lietu apspriedes pabeigt agrākā datumā – kas ir pietiekami tālu no Tiesas sastāva faktiskās atjaunošanas datuma –, lai spriedumus attiecīgajās lietās varētu iztulkot, pēc tam parakstīt un pasludināt šos spriedumus, pirms tiesneši, kuru amata pilnvaru termiņš tuvojas beigām, patiešām atstāj amatu. Tāpēc Reglamenta 88. panta 2. punktā paredzētās prasības sekas ir tādas, ka vairākus mēnešus tiesas apspriedes tiek koncentrētas uz lietām, kurās piedalās tiesneši, kuru amata pilnvaru termiņš tuvojas beigām – tas nelabvēlīgi ietekmē citas lietas, kuras ir izskatāmā stāvoklī –, un pēc tam turpmākajās nedēļās pirms tiesas sastāva atjaunošanas darba slodze tiek fokusēta uz tiem tiesnešiem, kuru amata pilnvaras turpinās, jo tiesnešiem, kuru amata pilnvaras beigsies, faktiski nebūs laika parakstīt spriedumu oriģināleksemplārus lietās, kurās viņi ir piedalījušies.

Šī iemesla dēļ labas tiesu pārvaldības interesēs tiek ierosināts grozīt iepriekš minēto tiesību normu – un pēc analogijas arī 200. pantu attiecībā uz atzinumiem –, lai tiesnešiem, kuru amata pilnvaru termiņš beidzas, dotu iespēju piedalīties apspriedēs līdz viņu amata pilnvaru beigām, un šajā gadījumā paredzēt, ka iztiesāšanas sastāva priekšsēdētājs apliecina, ka šie tiesneši patiešām ir piedalījušies šā sastāva apspriedēs.

Ar tādu pašu domu – un lai nodrošinātu līdzsvarotāku darba slodzes sadalījumu starp visiem tiesnešiem un Statūtu 58.a panta piemērošanas jomā ietilpstošo apelācijas sūdzību raitāku pārvaldību – tiek ierosināts grozīt Reglamenta 170.b panta 2. punktu, lai mainītu datumu, kas jāņem vērā apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palātas sastāva noteikšanai. Papildus priekšsēdētāja vietniekam un tiesnesim referentam trešais palātas sastāva loceklis būtu tās trīs tiesnešu palātas priekšsēdētājs, kurā tiesnesis referents darbojas brīdī, kad viņš tiek norīkots kā tiesnesis referents, un nevis – agrākā – brīdī, kas atbilst pieteikuma par pieļaujamības atzīšanu iesniegšanas datumam.

Detalizētāki skaidrojumi par šī grozījuma iemesliem tāpat kā par citiem ierosinātajiem grozījumiem tiks sniegti turpmākajā tekstā. Labākai teksta lasāmībai konkrēti esošo tiesību normu tekstā izdarītie grozījumi ir iezīmēti ar pelēku krāsu.

TIESAS REGLAMENTA GROZĪJUMI

TIESA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, it īpaši tā 253. panta sesto daļu,
ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, it īpaši tā 106.a panta 1. punktu,

ņemot vērā Protokolu par Eiropas Savienības Tiesas statūtiem, it īpaši tā 63. pantu,
tā kā saistībā ar jautājumiem, kas attiecas uz situācijām, kurās dalībvalstīm tiesvedībā Tiesā atļauts izmantot savu oficiālo valodu, būtu jādarā skaidrāks Reglamenta 38. panta 4. punktā paredzētās atkāpes tvērums un jāprecizē, ka dalībvalstu iespēja izmantot savu oficiālo valodu attiecas uz visām lietām, kurās tās piedalās, un visiem Tiesā iesniegtajiem pieteikumiem vai pārsūdzībām, tostarp atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. vai 57. pantam iesniegtajām apelācijas sūdzībām,

tā kā turklāt būtu jāsamazina vai jāatceļ dažas Reglamentā paredzētās formalitātes – vai nu tāpēc, ka nesenās tehnoloģiju attīstības dēļ tās ir kļuvušas liekas, vai arī to radītās darba slodzes un ietekmes uz tiesvedību ilgumu dēļ,

tā kā šajā kontekstā pienākums sagatavot protokolu būtu jāierobežo, lai to attiecinātu tikai uz tiesas sēdēm mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, un formalitātes, kas paredzētas tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotas sākšanas gadījumā, būtu jānošķir no vienkāršākām formalitātēm, kuras piemērojamas šīs tiesvedības daļas sākšanas gadījumā,

tā kā būtu jāņem vērā Tiesas judikatūras atziņas par konfidencialitāti un jāatbrīvo Tiesa no pienākuma izdot rīkojumu situācijā, kad saistībā ar apelācijas sūdzību viens no tiesvedības dalībniekiem attiecībā uz citu lietas dalībnieku lūdz ievērot tādu pašu konfidencialitāti, kādu pirmajā instancē nodrošinājusi Vispārējā tiesa,

tā kā būtu jāņem vērā arī pieredze, ko Tiesa guvusi tiesneša nāves vai vairāku tiesnešu vienlaicīgas amata atstāšanas gadījumā, un iztiesāšanas sastāva priekšsēdētājam jāparedz iespēja apliecināt, ka tiesnesis, kurš vairs nespēj parakstīt sprieduma vai atzinuma oriģināleksemplāru, ir piedalījies minētā sastāva apspriedēs,

tā kā, visbeidzot, būtu jāatvieglo apelācijas sūdzību pieļaujamības iepriekšēja vērtējuma mehānismam pakļauto lietu pārvaldība un jānodrošina līdzsvarotāka darba slodzes sadale starp visiem tiesnešiem, grozot datumu, kas ņemams vērā, lai noteiktu apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palātas sastāvu, un šo sastāvu nosakot saistībā ar tiesneša norīkošanas par tiesnesi referentu datumu, nevis saistībā ar datumu, kurā iesniegts pieteikums par apelācijas sūdzības iepriekšēju atzīšanu par pieļaujamu, ar Padomes apstiprinājumu, kas sniegts XXX,

PIEŅEM ŠĀDUS REGLAMENTA GROZĪJUMUS:

1. pants

Tiesas 2012. gada 25. septembra Reglamentu ¹ groza šādi:

1) 38. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“Atkāpjoties no iepriekšējiem noteikumiem, dalībvalstis, piedaloties prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, iestājoties lietā vai tiesvedībā Tiesā vai vērstoties tajā ar pieteikumu, prasību vai apelācijas sūdzību, ir tiesīgas izmantot savu oficiālo valodu. Šis noteikums attiecas gan uz

¹ OV L 265, 29.9.2012., 1. lpp., redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti 2013. gada 18. jūnijā (OV L 173, 26.6.2013., 65. lpp.), 2016. gada 19. jūlijā (OV L 217, 12.8.2016., 69. lpp.), 2019. gada 9. aprīlī (OV L 111, 25.4.2019., 73. lpp.), 2019. gada 26. novembrī (OV L 316, 6.12.2019., 103. lpp.) un 2024. gada 2. jūlijā (OV L, 12.8.2024.).

rakstveida dokumentiem, gan mutvārdu paziņojumiem. Sekretārs visos gadījumos nodrošina tulkojumu tiesvedības valodā.”

Lai gan dalībvalstīm vienmēr ir bijušas tiesības izmantot savu oficiālo valodu Eiropas Savienības Tiesu veidojošajās tiesās, pašreiz spēkā esošais Reglamenta 38. panta 4. punkts tikai daļēji atspoguļo šo realitāti, jo tas norāda tikai uz trim gadījumiem saistībā attiecīgi ar dalībvalstu piedalīšanos prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, šo valstu iestāšanos lietās, kuras izskata Tiesa, un Līguma par Eiropas Savienības darbību 259. pantā paredzētajām prasībām sakarā ar pienākumu neizpildi.

Šajā tiesību normā nav minētas ne Statūtu 56. un 57. pantā paredzētās apelācijas sūdzības, ne Reglamenta IV sadaļas, kas attiecas uz tiesajām prasībām, 9. nodaļā paredzētie pieteikumi un prasības, ne arī dalībvalstu piedalīšanās Reglamenta VI un VI sadaļā paredzētajās pārskatīšanas vai atzinumu tiesvedībā. Taču dalībvalstis šādās procedūrās neapšaubāmi ir tiesīgas izmantot savu valodu.

Tas izriet gan no Reglamenta 37. panta 2. punkta formulējuma, kurā ir skaidra atsauce uz 38. panta 4. un 5. punktā paredzētajām atkāpēm, pirms tiek noteikta tiesvedības valoda, kas piemērojama apelācijas sūdzībām, pārskatīšanai un IV sadaļas 9. nodaļā paredzētajiem pieteikumiem un prasībām, gan no Statūtu 56. panta otrās un trešās daļas. Iepriekš minētais pants precizē, ka, izņemot gadījumus, kas attiecas uz domstarpībām starp Eiropas Savienību un tās darbiniekiem, dalībvalstis var iesniegt apelācijas sūdzības par galīgo nolēmumu, pat ja tās nav iestājušās lietā tiesvedībā Vispārējā tiesā, un ka šādā gadījumā šīs valstis ir tādā pašā statusā kā valstis, kas iestājušās lietā tiesvedībā pirmajā instancē. Šis precizējums tālād nozīmē, ka līdzīgi dalībvalstīm, kuras iestājušās lietā pirmajā instancē un kuras var izmantot savu oficiālo valodu saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 46. panta 4. punktu, valstis, kas nebija lietas dalībnieki tiesvedībā šajā tiesā, bet iesniedz apelācijas sūdzību Tiesā, arī var izmantot savu oficiālo valodu.

Lai kļiedētu jebkādu neskaidrību, kas varētu rasties šajā jautājumā, tiek ierosināts grozīt Reglamenta 38. panta 4. punktu, aizpildot šo robu, un skaidri paredzēt, ka dalībvalstis var izmantot savu oficiālo valodu ne tikai trijos iepriekš minētajos gadījumos, bet arī tad, kad tās piedalās tiesvedībā Tiesā – kā, piemēram, atzinuma vai pārskatīšanas tiesvedībā – vai kad tās vēršas Tiesā ar pieteikumu, prasību vai apelācijas sūdzību.

2) 38. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“Valstis, kas nav dalībvalstis, bet kas ir EEZ līguma līgumslēdzējas puses, kā arī EBTA Uzraudzības iestāde, piedaloties prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, iestājoties lietā vai tiesvedībā Tiesā vai iesniedzot Tiesā pieteikumu vai apelācijas sūdzību, var izmantot kādu no 36. pantā minētajām valodām, kas nav tiesvedības valoda. Šis noteikums attiecas gan uz rakstveida dokumentiem, gan mutvārdu paziņojumiem. Sekretārs visos gadījumos nodrošina tulkojumu tiesvedības valodā.”

Iepriekšējā punktā paredzētais grozījums mutatis mutandis attiecas uz valstīm, kas nav dalībvalstis, bet kas ir EEZ līguma līgumslēdzējas puses, kā arī uz EBTA Uzraudzības iestādi. Tā kā šīm valstīm un iestādei var būt jāpiedalās tiesvedībā Tiesā arī citos, ne tikai 38. panta 5. punkta pašreizējā redakcijā paredzētajos gadījumos, ir jāpapildina šī panta formulējums, paredzot, ka šīs valstis un iestāde var izmantot vienu no 36. pantā paredzētajām valodām, kas nav tiesvedības valoda, ne tikai tad, kad tās piedalās prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā vai kad tās iestājas lietā, ko izskata Tiesa, bet arī tad, kad tās piedalās tādā tiesvedībā, kā, piemēram, Reglamenta 195. pantā paredzētā pārskatīšanas tiesvedība, vai kad tās iesniedz Tiesā minētā Reglamenta IV sadaļas 9. nodaļā paredzēto pieteikumu vai apelācijas sūdzību.

5) 88. pantu aizstāj ar šādu:

“88. pants

Sprieduma pasludināšana un izsniegšana

1. Spriedumu pasludina atklātā tiesas sēdē.
2. Sprieduma oriģināleksemplāru paraksta priekšsēdētājs, tiesneši, kuri ir piedalījušies apspriedēs, un sekretārs. Ja tiesnesis, kurš piedalījies apspriedēs, oriģināleksemplāru vairs nevar parakstīt vai nu veselības stāvokļa vai nāves dēļ, vai arī atkāpšanās no amata vai amata pilnvaru termiņa izbeigšanās dēļ, priekšsēdētājs apliecina, ka šis tiesnesis ir piedalījies apspriedēs.
3. Parakstītu sprieduma oriģināleksemplāru apzīmogo un nodod glabāšanā kancelejā. Lietas dalībniekiem un attiecīgā gadījumā iesniedzējtiesai, Statūtu 23. pantā minētajām ieinteresētajām personām un Vispārējai tiesai izsniedz apliecinātas sprieduma kopijas.”

Kā norādīts šī projekta ievada pamatojumā, ik pēc trim gadiem notiekošā Tiesas sastāva nomaiņa ir notikums, kas var apgrūtināt Tiesas darbu, jo tas nozīmē, ka salīdzinoši īsā laikā ir jāpabeidz ļoti daudz lietu, lai ievērotu gan Statūtu 17. pantu, saskaņā ar kuru tiesas apspriedes ir spēkā tikai tad, ja tajās piedalās noteikts minimāls tiesnešu skaits – kas ir atšķirīgs atkarībā no attiecīgā iztiesāšanas sastāva lieluma –, gan Tiesas Reglamenta 88. panta 2. punktu, kas precizē, ka sprieduma oriģināleksemplārs jāparaksta priekšsēdētājam, tiesnešiem, kuri piedalījušies apspriedēs, un sekretāram.

Statūtu 17. pantā paredzētais noteikums par kvorumu nerada nekādas grūtības, turpretim tas tā nav attiecībā uz Tiesas Reglamenta 88. panta 2. punktā ietvertu prasību. Tā kā sprieduma oriģināleksemplāru var parakstīt tikai tad, kad tas ir pieejams tiesvedības valodā, tiesnešu apspriedes noteikti jāorganizē pietiekamu laiku pirms Tiesas sastāva daļējas nomaiņas, lai oriģināleksemplāru varētu parakstīt, pirms tiesneši, kuru amata pilnvaru termiņš tuvojas beigām, atstāj amatu. Jo lielāks ir šo tiesnešu skaits, jo vairāk būs lietu, par kurām apspriedes Tiesai jāorganizē salīdzinoši ierobežotā laikposmā, un jo lielāks būs spiediens uz šiem tiesnešiem un dienestiem, it īpaši uz tulkošanas dienestu – papildus visiem iespējamiem riskiem, ko ietver steigā paveikts darbs.

Papildus iepriekš minētajām nelabvēlīgajām sekām jānorāda, ka Reglamenta 88. panta 2. punktā ietvertā prasība ietekmē arī citu lietu izskatīšanu, tāpēc ka nepieciešamība piešķirt absolūtu prioritāti lietām, kurās piedalās tiesneši, kuru pilnvaru termiņš tuvojas beigām, automātiski nozīmē, ka uz vēlāku datumu tiek pārcelta citu Tiesā iesniegto lietu izskatīšana, lai gan dažas no tām var būt izskatāmā stāvoklī.

Visbeidzot jāuzsver, ka iepriekš minētajos apsvērumos norādītās grūtības vēl pastiprinās tad, kad ieilgst lēmumu par tiesnešu amata pilnvaru termiņa pagarināšanu pieņemšana. Kamēr turpinās neskaidrības par šo tiesnešu amata pilnvaru termiņa atjaunošanu, Tiesa, lai izvairītos no nepieciešamības atsākt šo lietu izskatīšanu gadījumā, kad amata pilnvaru termiņš netiek pagarināts, piešķir prioritāti šo tiesnešu lietu izskatīšanai, it īpaši gadījumos, kad tie pilda tiesneša referenta pienākumus. Šo pieeju liek izvēlēties labas tiesu pārvaldības apsvērumi, un tā tiecas nodrošināt lietas dalībnieku tiesības, taču tās dēļ spiediens palielinās vēl vairāk un pieaug prioritāri izskatāmo lietu skaits un tādējādi to lietu skaits, kuru izlemšana jāpārceļ uz vēlāku termiņu.

Ņemot vērā visus šos iemeslus un lai vienmērīgāk sadalītu Tiesas locekļu darba slodzi visā viņu amata pilnvaru laikā un nodrošinātu savlaicīgu visu Tiesā iesniegto lietu izlemšanu, tiek ierosināts nedaudz grozīt Reglamenta 88. panta 2. punkta formulējumu un sadalīt to divos

atsevišķos punktos. 2. punktā tiks aplūkots īpašs parakstīšanas gadījums, savukārt jaunais 3. punkts aptvers aspektus saistībā ar sprieduma oriģināleksemplāra apzīmogošanu, nodošanu glabāšanā kancelejā un šī sprieduma apliecinātas kopijas izsniegšanu visiem attiecīgajiem adresātiem.

Attiecībā uz pašu parakstīšanu principā joprojām tiks saglabāta prasība par to, ka spriedums jāparaksta visiem Tiesas locekļiem, kuri piedalījušies apspriedēs, taču teksts tiks grozīts, lai paredzētu, ka tad, kad faktiski vairs nav iespējams, ka tiesnesis, kurš piedalījies apspriedēs, paraksta spriedumu, piemēram, tāpēc, ka apspriedes šajā lietā ir pabeigtas neilgi pirms Tiesas sastāva daļējas nomaiņas un brīdī, kad šis tiesnesis atstāj amatu, spriedums vēl joprojām tiek tulkots, viņa paraksts tiks aizstāts ar iztiesāšanas sastāva priekšsēdētāja apliecinājumu, ka minētais tiesnesis apspriedēs patiešām ir piedalījies.

Tāds pats noteikums pēc analogijas tiks piemērots retāk sastopamās situācijās, kad tiesnesis, kurš ir piedalījies apspriedē, vairs nespēs parakstīt sprieduma oriģināleksemplāru vai nu atkāpšanās no amata dēļ, vai arī veselības stāvokļa vai nāves dēļ. Arī šādā gadījumā sprieduma pasludināšanas atcelšana un tiesvedības atsākšana no jauna vienīgi tāpēc, ka iztiesāšanas sastāva loceklis nav varējis parakstīt attiecīgā sprieduma oriģināleksemplāru, būtu pretrunā labas tiesu pārvaldības prasībai. Tāpēc tiek ierosināts, ka arī šādā gadījumā priekšsēdētājs apliecina, ka attiecīgais tiesnesis patiešām ir piedalījies apspriedēs.

Pilnības labad vēl piebilstams, ka tad, kad priekšsēdētājs pats nespēj parakstīt spriedumu tāpēc, ka atstāj amatu Tiesā, viņu aizstājošais tiesnesis, balstoties uz parastajiem noteikumiem, kas ietverti attiecīgi Reglamenta 13. un 30. pantā, nodrošinās šo apliecināšanas funkciju.

6) 170.b panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Lēmumu par šo pieteikumu pēc tiesneša referenta priekšlikuma, uzklauzījusi ģenerāladvokātu, pieņem īpaši šim mērķim izveidota palāta, kuru vada Tiesas priekšsēdētāja vietnieks un kuras sastāvā turklāt ir tiesnesis referents un tās trīs tiesnešu palātas priekšsēdētājs, kurā tiesnesis referents ir darbojies **viņa norīkošanas par tiesnesi referentu datumā.**”

Ierosinātais grozījums ir domāts, lai atrisinātu praktisku problēmu, kas rodas ik pēc trim gadiem, kad notiek daļēja Tiesas sastāva nomaiņa.

Pašreizējais Reglamenta 170.b panta 2. punkta formulējums faktiski paredz, ka Statūtu 58.a panta piemērošanas jomā ietilpstošās apelācijas sūdzības izvērtē Tiesas priekšsēdētāja vietnieks, tiesnesis, kurš norīkots tiesneša referenta pienākumu izpildei, un tās trīs tiesnešu palātas priekšsēdētājs, kuras sastāvā tiesnesis referents ir pieteikuma par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu iesniegšanas datumā. Problēma, kas rodas praksē, ir saistīta tieši ar šo atsauces datumu. Tā kā daļēju nomaiņu iezīmē tas, ka viens vai vairāki tiesneši atstāj amatu Tiesā un ka viņus aizstājošie tiesneši pēc definīcijas nevar būt palātas sastāvā, pirms viņi ir stājušies amatā, to tiesnešu skaits, kuri var tikt norīkoti kā tiesneši referenti, lai izskatītu apelācijas sūdzības, kuras iesniegtas pirms Tiesas sastāva daļējas nomaiņas datuma, ir diezgan ierobežots, jo tikai tie tiesneši, kuru amata pilnvaru termiņš netuvojas beigām un kuri nepilda ne priekšsēdētāja vietnieka, ne trīs tiesnešu palātas priekšsēdētāja pienākumus, var tikt norīkoti kā tiesneši referenti šajās lietās.

Apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palātas sastāva problemātika var būt vēl asāka situācijā, kad pirms daļējas nomaiņas norīkotais tiesnesis, lai pildītu tiesneša referenta pienākumus, pēc šīs nomaiņas ir ievēlēts par Tiesas priekšsēdētāja vietnieku vai trīs tiesnešu palātas priekšsēdētāju. Tādējādi, lai ievērotu 170.b panta formulējumu, lietas nodošana citam tiesnesim referentam izrādās nenovēršama.

Lai atvieglotu šo lietu pārvaldību un nodrošinātu līdzsvarotāku darba slodzes sadalījumu starp visiem tiesnešiem un it īpaši jauniem tiesnešiem, kuri sāk pildīt amata pienākumus, tiek ierosināts grozīt iepriekš minēto temporālo precizējumu un paredzēt, ka lēmumu par pieteikuma par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu pieņem palāta, kuras sastāvā ir priekšsēdētāja vietnieks, tiesnesis referents un tās trīs tiesnešu palātas priekšsēdētājs, kurā šis tiesnesis darbojas viņa norīkošanas par tiesnesi referentu brīdī, nevis agrākā brīdī, kas atbilst datumam, kad iesniegts pieteikums par apelācijas sūdzības atzīšanu par pieļaujamu. Šis grozījums ļaus ātrāk lemt par šādiem pieteikumiem – bez lietu nodošanas citam tiesnesim referentam.

7) 190. pantu papildina ar šādu punktu:

“4. Ja apelācijas tiesvedībā par Vispārējās tiesas nolēmumu lietas dalībnieks attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, lūdz ievērot tādu Tiesā iesniegto elementu konfidencialitāti, kuru konfidencialitāte attiecībā uz šo personu jau ir tikusi noteikta tiesvedībā pirmajā instancē, tāda pati konfidencialitāte tiek ievērota tiesvedībā Tiesā.”

Šis grozījums ir domāts, lai atvieglotu apelācijas tiesvedībā iesniegtu pieteikumu par konfidencialitātes ievērošanu izskatīšanu. Tad, kad apelācijas tiesvedībā Tiesā ir iesniegti šādi pieteikumi, Tiesai ir jāsaņem lietas dalībnieku apsvērumi par šo pieteikumu un pēc tam jālemj par to, izdodot rīkojumu, lai gan citi lietas dalībnieki par šādu pieteikumu nav pauduši nekādus iebildumus. Turklāt no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka tad, kad Vispārējā tiesa ir ievērojusi konfidencialitāti attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, saistībā ar atsevišķiem lietas materiāliem, apelācijas tiesvedībā iesniegta līdzīga pieteikuma gadījumā Tiesa vienmēr nodrošina tādu pašu konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz šo personu. Tāpēc tiek ierosināts kodificēt šo judikatūru, šajā ziņā papildinot Reglamentu ar īpašu normu, kas atbrīvotu Tiesu no pienākuma šādā gadījumā izdot rīkojumu un attiecīgi veicinātu lietas izskatīšanas paātrināšanu.

8) 200. pantu aizstāj ar šādu:

“200. pants

Atzinuma pasludināšana un izsniegšana

1. Atzinumu pasludina atklātā tiesas sēdē.

2. Atzinuma oriģināleksemplāru paraksta priekšsēdētājs, tiesneši, kuri ir piedalījušies apspriedēs, un sekretārs. Ja tiesnesis, kurš piedalījies apspriedēs, oriģināleksemplāru vairs nevar parakstīt vai nu veselības stāvokļa vai nāves dēļ, vai arī atkāpšanās no amata vai amata pilnvaru termiņa izbeigšanās dēļ, priekšsēdētājs apliecina, ka šis tiesnesis ir piedalījies apspriedēs.

3. Parakstītu atzinuma oriģināleksemplāru apzīmogo un nodod glabāšanā kancelejā. Apliecinātu tā kopiju izsniedz visām dalībvalstīm, kā arī 196. panta 1. punktā minētajām iestādēm.”

Šim grozījumam ir divkāršs mērķis.

Pirmkārt, tas ir domāts, lai ievērotu Reglamenta 88. panta 2. punktā izdarīto grozījumu, ņemot vērā īpašas situācijas, kurās faktiski vairs nav iespējams nodrošināt visu to tiesnešu parakstus, kuri ir piedalījušies apspriedēs.

Otrkārt, tas tiecas saskaņot šī panta tekstu ar 88. panta tekstu, norādot uz atzinuma apzīmogošanu un tā nodošanu glabāšanā kancelejā, un grozīt panta nosaukumu, lai tas atspoguļotu panta saturu un atzinuma izsniegšanu dalībvalstīm un 196. pantā paredzētajām iestādēm.

2. pants

Šos Reglamenta grozījumus, kas ir autentiski šā reglamenta 36. pantā minētajās valodās, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tie stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc to publicēšanas.

Luksemburgā, @@